

Pokład, układ funkcjonalny rozkład podstawowych elementów tradycyjny. Od dziobu do masztu bez zabudowy, tylko otwór z lukiem kotwicznym i lukiem pokładowym z dziobowej kabiny, wymiary luku zgodne z wymaganiami „CE”. Dwa półkosze dziobowe połączone „kaczym dziobem”, dwie knagi cumownicze ucho holownicze wytrzymałości zgodnej wymaganiami „CE” dopełniają wyposażenie dziobu jachtu.

Tuż przy maszcie poprzeczna szyna foka samohalsującego (w wersji z fokiem samohalsującym). Na śródkręciu oryginalna w kształcie nadbudówka, w niej boczne okna doświetlające mesę jachtu. Na nadbudówce zlokalizowano luk zapewniający doświetlenie i wentylację mesy.

Kształt nadbudówki to trzy proste bryły, dwie boczne lekko wypiętrzone, płynnie jednym łukiem przechodzące w falochrony kokpitu, centralna bryła lekko obniżona pokryta powierzchniami antypoślizgowymi. Bryły boczne w kolorze białym, błyszczące tworzące cały dizajn pokładu, dominujące i widoczne. To świadomy zabieg formalny tworzenia stylistyki jachtu. Obniżona środkowa bryła pokryta powierzchniami antypoślizgowymi przynależy jakby do pokładu i tak jest wykorzystywana, ułatwia komunikację załogi z kokpitu na dziób jachtu. Lekkie obniżenie powoduje, że boczne bryły tworzą oparcie dla stóp podnoszące bezpieczeństwo. Wynika z tego, że nadbudówka to nie tylko oryginalny kształt i dizajn, lecz także przemyślany element funkcjonalny. Sama zejściówka

prosta z dyskretnym detalem. Na nadbudówce w rejonie masztu prowadnice szotów foka. W kierunku rufy, za nadbudówką kokpit, podzielony na dwie strefy. Pierwsza to strefa wypoczynkowa, długie szerokie ławy kokpitowe dające możliwość leżenia, szeroka podłoga kokpitu na środku, której przewidziano możliwość montażu stołu kokpitowego. Ta część kokpitu idealnie nadaje się do spożywania posiłków oraz na wieczorne party.

Boczne bryły nadbudówki tworzą wysokie falochrony kokpitu dając możliwość oparcia się w czasie siedzenia. Druga część kokpitu to strefa sternika. Generalnie w pokładzie przeplata się funkcjonalność i stylistyka, w przypadku jachtu to współgranie jest niezbędne i żadne nie występuje oddzielnie. Aby osiągnąć dobre efekty w tym współgraniu należy koordynować wizję plastyczną z technicznymi realiami, co wymaga konsekwencji, aby nie zagubić jednego lub drugiego.